

KRAKOWSKA
OPERA
Sezon L

Vincenzo Bellini

NORMA

DARIUSZ Z...

Dyrektor Naczelny/*General Director*
Bogusław Nowak

Dyrektor Artystyczny/*Art Director*
Ryszard Karczykowski

Agencja Artystyczna Supierz i Fundacja Międzynarodowe Produkcje Operowe
(Supierz Artist Management and Stichting Internationale Operaproducties)

Agencja Artystyczna Supierz w Holandii od 1989 roku zajmuje się współprodukcją klasycznych dzieł operowych i baletowych. W ciągu trzynastu lat działalności stała się jedną z ważniejszych holenderskich agencji artystycznych produkujących spektakle operowe, operetkowe, baletowe, koncerty muzyki kameralnej, rosyjskiej muzyki prawosławnej, muzyki ludowej, a także występy solistów i orkiestr. Większość z 220 przedstawień, które dzięki Agencji są wystawiane, pochodzi z Polski, Czech, Węgier, Słowacji, Rosji i Ukrainy. Supierz Artist Management współpracuje z szerokim gronem międzynarodowych solistów. Jest organizatorem zagranicznych koncertów (m.in. w Polsce) zespołów holenderskich, takich jak: Orkiestra Muzyki XVIII-wiecznej pod dyрекcją Fransa Brüggena, Schönberg Ensemble, Wieland Kuijken, Kuijken Quartet z Gustavem Leonardtem.

W sezonie 2000-2001 Supierz Artist Management rozpoczęła współpracę z Fundacją Międzynarodowe Produkcje Operowe. Zamierzeniem Fundacji jest wystawianie spektakli operowych, we współczesnej adaptacji (reżyseria i inscenizacja). W takiej też konwencji na wiosnę tego roku zaprezentowana została w Krakowie *Aida* G. Verdiego, a obecnie – *Norma* V. Belliniego, której premiera odbędzie się 5 i 6 października 2003 roku w Operze Krakowskiej. Będzie to już szósta produkcja Fundacji (pozostałe to: *Ariadna na Naksos* Straussa, *Trubadur*, *Nabucco* i *Aida* Verdiego, *Carmen* Bizeta).

Fundacja Międzynarodowe Produkcje Operowe powstała w 2000 roku, a jej założycielami byli dyrektorzy teatrów holenderskich. Celem jej działalności jest współpraca z najlepszymi zespołami operowymi z Czech, Węgier, Polski i Słowacji, czyli z krajów tzw. Grupy Wyszehradzkiej. Kierowana przez swoich założycieli i wspierana przez nieformalną grupę doradcą (czterech ambasadorów krajów Grupy Wyszehradzkiej w Holandii), Fundacja pozyskała do współpracy, jako doradcę i producenta Supierz Artist Management.

KRAKOWSKA
OPERA
Sezon L

NORMA
Vincenzo Bellini

zrealizowana we współpracy z/produced in co-operation with
Supierz Artist Management

opera w dwóch aktach; libretto Felice Romani
według dramatu Aleksandra Soumeta
Opera in Two Acts; libretto by Felice Romani
based on Alexandre Soumet's Drama

Realizatorzy/Production Team

Kierownictwo muzyczne/Music Director
Lukas Beikircher

Współpraca/Co-operation
Piotr Sułkowski

Reżyseria/Director
Matthias Remus

Scenografia i kostiumy/Set Designer and Costumes
Ekkehard Kröhn

Realizacja oświetlenia/Stage Lighting Design
Erwin Jutz

Przygotowanie chóru/Chorus Leader
Ewa Bator

Premiera 5,6 października 2003
Scena Operowa w Teatrze im. J. Słowackiego

Première 5 and 6 October 2003
The Opera Stage at the Słowacki Theatre in Kraków

nabrało rozmachu i blasku. Już od czwartego przedstawienia od nieszczęsnej premiery publiczność dała wyraz swojemu uznaniu i sympatii dla tej opery. Oklaskiwano każdy numer, a prasa zapomniała o niepowodzeniu pierwszego wieczoru. Ogromna w tym zasługa także autora libretta – Felice Romaniego – który oparł się na pierwowzorze sztuki Alexandre Soumeta *Norma ossia l'infanticidio*. Gdyby dzisiejszymi kategoriami opisywać dzieło librecisty, to moglibyśmy je zakwalifikować do grupy dobrych dzieł psychologicznych. Większość oper powstałych na początku XIX wieku przypomina dzisiejsze telewizyjne soap-opery. Ich wspólną i główną cechą jest siła i bezwzględna ambiwalencja uczuć – miłość i nienawiść, radość i smutek. Tymczasem Romani stworzył portrety psychologiczne postaci, kontrasty emocjonalne oraz wielobarwną paletę odcieni i kolorów sytuacji. Już nie tylko miłość i nienawiść, ale także zrozumienie i przebaczenie, które w *Normie* są bardzo istotne. Dzięki temu bohaterowie nie stają się kolejną kopią banalnie prostych schematów. Scena po scenie autor libretta i kompozytor wprowadzają nas coraz głębiej w świat skomplikowanej ludzkiej psychiki, wciąż nierozpoznanej i skrytej dla kompozytorów dzieł operowych pierwszej połowy XIX wieku.

Jak dzisiejszy świat zareagowałby na wzmiankę prasową poświęconą kapłance, która w tajemnicy przed światem wychowuje dwoje dzieci? Na domiar złego ich ojciec jest wrogiem narodu i ojczyzny – okupantem... Norma, kapłanka Druidów i przywódczyni narodu, mogłaby być według dzisiejszych standardów bohaterką narodową i wzorem do naśladowania. Propaguje pokój, konsoliduje naród, powstrzymuje rozlew krwi. Nikt jednak, poza służącą, nie wie, że złamała śluby, a owocem tej zdrady jest dwoje dzieci. Zdumiewa wyrozumiałością i dobrocią, gdy dowiaduje się, że jej życiowy partner i ojciec jej dzieci już jej nie kocha, a obiektem jego uczuć jest nikt inny tylko... młodsza kapłanka. Od pierwszych chwil identyfikujemy się z postępowaniem Normy – jest dobra, łaskawa i wyrozumiała. Jej szczerość zaskakuje, ale dzięki niej bohaterka zyskuje dodatkowe względy. Jej rywalka, Adalgisa, kocha żarliwie, zapalczywie i nieświadomie. W chwili, gdy odkrywa prawdę o swym ukochanym, dokonuje natychmiastowego wyboru – to odpowiedź szczerego i autentycznego uczucia. Jednak nie jest to uczucie do ukochanego, lecz poczucie obowiązku i poświęcenia. Pollione jest tylko dodatkiem do tej rozgrywki – on sam przeżywa znudzenie swoją wieloletnią partnerką, ale chyba nie jest do końca pewien swoich uczuć do kochanki. Ktoś musi w końcu przerwać ten łańcuch słabości. Dokonuje tego Norma – przyznaje się do swojej własnej słabości i zdrady przed całym narodem Druidów. Skazuje się na śmierć, ale ten wyrok przynosi *katharsis*. Doskonałość i prostota finałowej sceny, gdy Norma i Pollione wstępują na rozpalony stos ofiarny, przywodzi na myśl *Zmierzch bogów* Wagnera. A nie kto inny, jak właśnie Ryszard Wagner uważał *Normę* Belliniego za przejaw doskonałości dramatu i muzyki.

Paweł Orski

Norma, an Extreme Sport Event for Sopranos

The title of that 19th century opera makes the sopranos' hearts shiver. Each of them, coloratura or dramatic, would love to sing it and dreams of it. However, there are so few title-role singers who have gone down to the history of opera owing to Bellini's *Norma*. Apparently, the opera seems to be an easy and conventional piece of its time. It attracts us with its melody and excellent harmony of collective scenes. One can hardly forget it. But, if we add its dramatic effect, soon we find that the title part of *Norma* is an extreme "heavy weight" piece for sopranos.

On 26 December 1831, soon after the first-night performance of *Norma*, Vincenzo Bellini wrote: "Fiasco, fiasco, complete fiasco." *) He could not believe his failure in La Scala and was rather convinced that his newest piece would become a bright star among his earlier *Pirate*, *La Straniera* or *Lunatic*. The audience failed to appreciate the composer's novelties. The history, however, properly evaluated his skill and value: after years of oblivion, caused rather by lack of suitable singers, *Norma* came back to the best opera theatres. The initial fiasco had many reasons as well: all the performers were tired and overworked with intense rehearsals. The best singers were involved in the La Scala production: Giuditta Pasta (Norma), Giulia Grisi (Adalgisa) and Domenico Donzelli (Pollione). Giuditta was simply poor that night, much below expectations. Soon, however, Bellini's work became grand and bright. Since the fourth performance after the unfortunate first night, the audience voiced their

*) Letter to Francesco Florimo, his friend.

appreciation and love. Each part was applauded, and even reviewers forgot about the initial failure. That was also owed to the libretto author, Felice Romani, who used a play by Alexandre Soumet, *Norma ossia l'infanticidio*. It was Romani who created personalities, emotional contrasts and a palette of situational shades and colours.

How would today's world react to a message that a priestess is secretly bringing up her two children? To make things worse, their father being an invader and a public enemy. Norma, a druid priestess and a popular leader, could become a national hero and a role model based on today's standards. She proclaimed peace, consolidated her people and stopped bloodshed. But only her servant knew that she broke her vows of chastity. Her understanding is stunning when she learns that her partner and the father of her children loves a young priestess. We identify ourselves with Norma's conduct from the very beginning. When she discovers the truth, her choice is immediate, a reaction out of sincere and authentic feeling. But it is rather a feeling of obligation and devotion, not love. Pollione is only an addition to the game: bored with his partner and unsure of his love to his new lover. Norma is the one to reveal the course of inability and betrayal. She chooses death which brings *katharsis*. The perfection and simplicity of the final scene of entering the pyre by Norma and Pollione brings our memories of Wagner's *The Twilight of Gods*. It was Richard Wagner who first considered Bellini's *Norma* to be a product of dramatic and musical perfection.

Paweł Orski

Norma by Vincenzo Bellini; libretto by Felice Romani
based on Alexandre Soumet's Drama
Opera in Two Acts

Act I.

During the night, the high priest Oroveso, together with druids and warriors, are praying for support in their struggle against Roman oppressors in front of the altar of the Gallic god Irminsul. Once priests and warriors have left, the Roman proconsul Pollione arrives. He confides in his friend Flavio that he is not any more in love with Oroveso's daughter, the high priestess Norma, whom he loved secretly and became the father of her two children. Pollione's heart completely surrendered to the young and beautiful priestess Adalgisa. Pollione decides to steal her away from the temple and go to Rome to marry her in front of the altar of Venus. Norma arrives with a procession of priestesses. Because of her love to Pollione, she wants to convince warriors not to wage war against the Romans. She warns druids that gods are not favourable to Gauls and prays for peace. The procession is disappearing in the darkness of the night. Adalgisa remains alone, begging gods for help and defence in her sinful love to the Roman proconsul. When Pollione comes, the young priestess is not able to resist any longer and agrees to escape with her lover to Rome the following day. Adalgisa comes to Norma's house. She wants to confide her love in the high priestess. Norma is listening with kindness, but her sincerity changes into despair and anger when she finds that Adalgisa's lover is Pollione. The same feelings overwhelm Adalgisa when she learns about Norma's passion to Pollione. She gives up her escape to Rome not to build her happiness on the ruins of Norma's love.

Act II.

In her despair, Norma, betrayed by her lover, wants to kill her children and herself. However, she changes her intention and summons Adalgisa. She asks Adalgisa to follow Pollione, become his wife and take care of Norma's children after her death. Adalgisa refuses to do so. She does not want to accept such a generous sacrifice, just the opposite: she wants to see Pollione and beg him to forget about her, remaining rather faithful to Norma.

Oroveso announces to the priests and warriors gathered in the sacred forest that soon a proconsul, far more severe than Pollione, will arrive with new Roman legions. The high priest calls the Gauls to oppose the invader. Clotilde communicates to Norma that Adalgisa's mission failed. Furious Norma, deserving revenge, enters the altar and announces that gods will support the Gauls in their struggle against the Romans. The warrior chorus repeats Norma's call: "war and revenge!" When asked by Oroveso where is the sacrifice for gods, priests bring in tied Pollione who was caught during his attempt to kidnap priestess Adalgisa. Norma tries yet again to save her love and her lover. Under the pretence of interrogating the prisoner, she sends all people away and gives Pollione one condition: if he denounces Adalgisa, she will spare his life. The Roman refuses and prefers only to die. Norma calls back her people, priests and warriors and declares that gods will receive another sacrifice: a priestess who broke her vows of chastity and tarnished her reputation with sinful love. A pyre is set on fire, the crowd gets angry and calls the priestess. Now, scared Pollione and all others hear Norma saying: "I'm that priestess." Norma surrenders her children to her father, and only then Pollione understands Norma's generosity and the power of her passion. His love comes back when they both enter the pyre.

Obsada/Cast

NORMA

Inga Balabanova (gościnnie/guest)

Barbara Kubiak (gościnnie/guest)

POLLIONE

Vasyl Grokholskyy

Maciej Komandera

ADALGISA

Agnieszka Cząstka

Galia Ibragimova (gościnnie/guest)

Jolanta Podlewska (gościnnie/guest)

OROVESO

Bogdan Kurowski (gościnnie/guest)

Paweł Izdebski (gościnnie/guest)

CLOTILDE

Bożena Walczyk-Skrzypczak

Karin Wiktor-Kałucka

FLAVIO

Janusz Dębowski

Franciszek Makuch

SYNOWIE NORMY/NORMA's SONS

Orkiestra i Chór Opery Krakowskiej

The Kraków Opera Orchestra and Chorus

Sufler/Prompter

Dorota Sawka

Inspicjent/Stage Manager

Hanna Podkanowicz-Zarycka

Agnieszka Surczyńska

czas trwania spektaklu około 3 godziny

NORMA, Matthias Remus - reżyser spektaklu

Prolog:

Rzymianie podbili i okupują Galię. Galowie chcą rozprawić się z wrogami. Kapłance Normie, która powoływała się na niekorzystną konstelację gwiazd, udawało się dotychczas powstrzymać wojnę przeciwko Rzymianom. Gwiazdy są jednak tylko pretekstem, Norma chce przede wszystkim uniknąć ataku na swojego kochanka, rzymskiego prokonsula Polliona. Galowie nic nie wiedzą o dwojgu dzieciach, które Norma urodziła Pollionowi.

Część I

Od kilku miesięcy Norma odmawia przeprowadzenia świętego rytuału u ołtarza boga Irimina. Jej ojciec, druida Oroveso, obiecuje zniecierpliwionym Galom, że jego córka pojawi się, kiedy nadejdzie pełnia księżyca. Lecz zamiast ogłosić wojnę, Norma prosi boginię księżyca o pokój.

Pollione wyznaje swojemu przyjacielowi Flavio, że jego miłość do Normy wygasła, pragnie natomiast młodej kapłanki Adalgisy. Strach przed zemstą Normy nie opuszcza go jednak nawet we snach. Spotyka się z Adalgisą i namawia ją, by wyjechała z nim do Rzymu.

Wiadomość o rzekomym wyjeździe Pollione wprawia Normę we wściekłość. Adalgisa wyznaje jej, że kocha pewnego mężczyznę i prosi, by uwolniła ją od kapłańskiej przysięgi. Norma, wzruszona wspomnieniem własnych uczuć do Pollione, pozwala Adalgisie porzucić służbę kapłańską. Wkrótce domyśla się jednak, że kochankiem Adalgisy jest Pollione, ojciec jej dzieci. Adalgisa odchodzi od Pollione, zdruzgotana wiadomością o jego zdradzie.

Część II

Norma zamierza zabić swoje dzieci, owoc zakazanej miłości. Miłość macierzyńska zwycięża jednak nad nienawiścią do niewiernego kochanka. Postanawia popełnić samobójstwo, a dzieci pozostawić pod opieką Adalgisy, która miałaby się stać ich macochą. Adalgisa zapewnia ją jednak, że Pollione już jej nie kocha i że nie pojedzie z nim do Rzymu.

Oroveso dzieli się wiadomością, że Pollione opuści wprawdzie Galię, ale zastąpi go jeszcze okrutniejszy rzymski władca. Wojownicy postanawiają pohamować swą wściekłość i udawać posłuszeństwo.

Norma dowiaduje się, że Pollione nie odstąpił od zamiaru porwania Adalgisy do Rzymu. Rozwścieczona, nawołuje wojowników do wojny. Pollione zostaje schwytyany podczas próby uprowadzenia Adalgisy, ma zostać zabity. Norma proponuje mu ratunek, pod warunkiem, że obieca zrezygnować z Adalgisy. Pollione waha się, co powoduje, że Norma przysięga mu krwawą zemstę na dzieciach, Adalgisie i Rzymianach. Ku jego wielkiemu zdumieniu Norma nie obwinia o zdradę i niewierność Adalgisę, lecz samą siebie. Skruszony czuje, że na nowo budzi się jego miłość do Normy. Ta rozkazuje przygotować stos, na którym oboje mają zginąć, dzieci powierza opiece swojego ojca.

Lukas Beikircher – kierownictwo muzyczne, dyrygent

W latach 1990-1995 studiował w klasie fortepianu w Konserwatorium w Monachium, a w 1992 roku również kompozycję. Dyplom z dyrygentury uzyskał z wyróżnieniem w Wyższej Szkole Muzycznej w Dreźnie. W 1992 roku został korepetytorem w Teatrze Narodowym w Coburgu, przy realizacji *Don Carlosa* Verdiego, *Paganiniego* Lehára i *Cyrulika sewilskiego* Rossiniego. W 1996 roku objął kierownictwo orkiestry symfonicznej w Grossenheim; jest także korepetytorem w klasie śpiewu w Wyższej Szkole Muzycznej w Dreźnie. W 1997 roku skomponował *Concerto buffo*, którym dyrygował w filharmonii w Kolonii. Współpracuje z teatrami operowymi w Polsce; w kwietniu 2002 roku przygotował *Trubadura* Verdiego w Opera Nova w Bydgoszczy, a w grudniu tego samego roku – *Carmen* Bizeta w Teatrze Wielkim w Łodzi.

Matthias Remus - reżyser

Urodzony w 1953 w Bremie, jest jednym z pierwszych absolwentów reżyserii muzyki teatralnej w Wyższej Szkole Muzycznej i Artystycznej w Hamburgu, a wykształcenie to zdobywał studiując u takich znakomitości reżyserii operowej, jak August Everding i Götz Friedrich. Po pierwszych angażach jako dramaturg i reżyser w teatrze w Hamburgu i jako reżyser w teatrze w Heidelbergu, został zatrudniony na stanowisku dyrektora artystycznego w berlińskiej Deutsche Oper. Od 1992 roku piastuje stanowisko profesora reżyserii operowej w Wyższej Szkole Muzyczno-Teatralnej w Hannoverze. Prowadził także aktywną działalność reżyserską, również w Polsce (Kraków, Gdańsk, Wrocław). W Operze Krakowskiej w 1989 roku wystawił *Kopciuszka* Rossiniego. Wykładał na Akademii Sztuki w Berlinie. Jest autorem biografii Mozarta; opublikował też liczne artykuły o estetyce i historii reżyserii muzyki teatralnej.

Ekkehard Kröhn – scenograf i projektant kostiumów

Urodził się w 1936 roku w Czechach; w latach 1958-1962 studiował grafikę w Wyższej Szkole Artystycznej w Bremie oraz w Akademii Sztuk Pięknych w Stuttgarcie. W Teatrze w Württenberdze był asystentem Gerda Richtera. Tworzył projekty scenografii oraz projekty kostiumów dla teatrów w Reykiaviku, Barcelonie, Tiflis, a w Niemczech - w Berlinie, Stuttgarcie, Karlsruhe, Wiesbaden, Saarbrücken i Freiburgu. Ma atelier w Heidelbergu. Wykładał oraz wystawiał swoje prace na uniwersytetach w Monachium, Kolonii i Essen. W ubiegłym roku zaprojektował scenografię do opery *Nabucco* Verdiego w Teatrze Wielkim w Łodzi oraz scenografię i kostiumy do *Aidy* Verdiego w Operze Krakowskiej (marzec, 2003).

Erwin Jutz – projektant oświetlenia

Rocznik 1952, po ukończeniu studiów na Wydziale Techniki Fizycznej, pracował przez wiele lat jako mistrz oświetleniowy w teatrach i telewizji. Zbudował dział oświetlenia i kierował nim przy produkcji musicali *Starlight Express* i *Phantom der Oper*. Był asystentem W. Gobbela i P. Pyanta przy produkcji oper, m.in. podczas festiwalu w Bregenz, Salzburgu, a także w Teatrze Muzycznym w Amsterdamie. Pracował w teatrach w Kolonii i Bremie, a następnie prowadził dział oświetlenia w teatrze w Heidelbergu. Od 2002 roku pracuje jako niezależny projektant oświetlenia.

Ewa Bator - kierownik chóru

Absolwentka PWSM w Krakowie (1966), już w okresie studiów podjęła pracę w Krakowskim Teatrze Muzycznym jako korepetytorka chóru. Po ukończeniu studiów została akompaniatką w PWSM w Krakowie, a od 1975 roku pracowała jako nauczyciel dyrygowania na Wydziale Wychowania Muzycznego. Od 1980 roku jest kierownikiem artystycznym chóru Opery Krakowskiej, z którym zrealizowała partie chórowe w ponad 40 operach i operetkach. W 1999 roku chór ten pod jej kierownictwem został zaproszony przez Fundację Kurta Weilla z Nowego Jorku do międzynarodowej realizacji *Der Weg der Verheissung* Weilla, przy współudziale Chemnitz Städtische Theater, New York Brooklyn Academy of Music, New Israeli Opera in Tel Aviv. Spektakl był prezentowany w Stanach Zjednoczonych, Izraelu oraz podczas wystawy Expo 2000 w Hannoverze.

Inga Balabanova – sopran

Z pochodzenia Greczynka, urodziła się w Gruzji; w 1995 roku otrzymała Narodową Nagrodę Grecji za Śpiew, a w 1996 przyznano jej stypendium im. Marii Callas. W latach 1996-1998 doskonalila swoje umiejętności w Studium Operowym w Zurychu (IOS) oraz współpracując z Williamem Matteuzzi. W 1998 roku otrzymała nagrodę Belcanta w Bad Wildbad (Niemcy). Pod kierunkiem Alberto Zeddy, brała udział w kursach w Akademii Rossiniego w Pesaro; wystąpiła tam również w tytułowej roli w operze Rossiniego *Semiramida*. W Operze Narodowej w Atenach zagrała Adalgisę w *Normie* Belliniego, a na festiwalu w Bad Wildbad zaśpiewała tytułową rolę angielskiej królowej Elżbiety w operze Rossiniego. Artystka ma w repertuarze role Desdemony w *Otelli* Rossiniego oraz Leonory w *Fidelio* Beethovena (którą w ubiegłym sezonie zaśpiewała w mediolańskiej La Scali pod dyrekcją Ricarda Mutiego). Podczas festiwalu w Martina Franca we Włoszech wystąpiła w głównej roli, w pierwszej współczesnej prezentacji opery Rossiniego *Ivanhoe*.

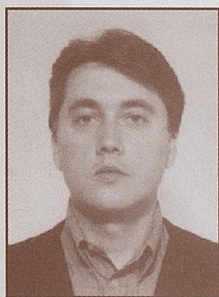

Barbara Kubiak – sopran

Już w czasie studiów zadebiutowała w Teatrze Wielkim w Poznaniu partią Pierwszej Damy w *Czarodziejskim flecie* Mozarta (1986), a od 1987 roku jest stale związana z tą sceną operową. Współpracuje z teatrami operowymi w Polsce, występowała m.in. w Holandii, Belgii i Wielkiej Brytanii, prezentując się w repertuarze Verdiowskim (*Aida*, *Nabucco*, *Trubadur*) i Puccinowskim (*Madame Butterfly*, *Tosca*). Występowała m.in. w operach Moniuszki (tytułowe partie w *Hrabinie* i *Halce*), Mozarta (*I Dama*, *Pamina* w *Czarodziejskim flecie*, *Hrabina* w *Weselu Figara*) oraz *Requiem* Verdiego, *War Requiem* Brittena, *IX Symfonii* Beethovena, *IV i VII Symfonii* Mahlera, *II i III Symfonii* Góreckiego oraz w *Angelus* Kilara. Wraz z chórem "Polskie Słowiki" oraz orkiestrą Filharmonii Poznańskiej nagrała na CD *Stabat Mater* Szymanowskiego, a z zespołem Opery Wrocławskiej – opery Verdiego *Nabucco* i *Trubadur*.

Vasyl Grokholsky - tenor

Urodził się w 1970 roku w miejscowości Rogoziv na Ukrainie. W latach 1993-1998 studiował w klasie śpiewu i pedagogiki w Akademii Muzycznej im. P. Czajkowskiego w Kijowie. W 1995 roku został laureatem IV nagrody na Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Schumana w Charkowie, nagrodzony za najlepsze wykonanie romansu. Otrzymał dyplom uznania za krzewienie kultury ukraińskiej w Australii (1996) oraz dyplom uczestnictwa w finale Międzynarodowego Konkursu Śpiewaków Operowych w Mariborze w Słowenii. Artysta ma w repertuarze role w operach Czajkowskiego (*Eugeniusz Oniegin*, *Jolanta*), Verdiego (*Traviata*, *Rigoletto*), Rimskiego-Korsakowa (*Mozart i Salieri*, *Baśń o Carze Saltanie*), a także w takich dziełach jak *Requiem* Mozarta, *Stabat Mater* Rossiniego, *Kantata* Strawińskiego. Od jesieni 2003 roku jest solistą Opery Krakowskiej.

Maciej Komandera – tenor

Urodził się 4 marca 1972 roku; studia wokalne na Akademii Muzycznej w Katowicach ukończył w 1997 roku z wynikiem celującym. Jeszcze w czasie ich trwania uczestniczył w wystawieniach wielu dzieł oratoryjno-kantatowych (*Msza C-dur*, *IX Symfonia* Beethovena, *Msza koronacyjna*, *Requiem* Mozarta, *Msza Kreolska* Ramireza), operowych (*Wesele Figara* Mozarta, *Cyrulik sewilski* Rossiniego) i operetkowych (*Domek Trzech Dziewcząt* Schuberta, *Piękna Helena* Offenbacha). Opracował cykle pieśni: *Miłość poety* Schumana, *Do dalekiej ukochanej* Beethovena, a także pieśni Moniuszki, Chopina, Karłowicza, Paderewskiego, Schuberta, Wolfa. W 1998 roku zadebiutował na scenie Opery Śląskiej w Bytomiu partią Górala w *Halce* Moniuszki. W 2002 roku zagrał tytułową rolę w *Ernani* Verdiego w Operze Bałtyckiej w Gdańsku. Od obecnego sezonu 2003/2004 jest solistą Opery Krakowskiej.

czyta nas każdy,
kto kocha muzykę...

* Elektra Straussa * Górecki * Penderecki * Bayreuth & Salzburg 2003 *

numer 10 (39)
październik 2003
ROK IV
issn 1509-569X
Index 356212
cena: 7,00 zł
(VAT 0%)

www.muzyka21.com

Muzyka21

nowoczesny
miesięcznik
o muzyce
poważnej

kolekcja melomana - konkursy płytowe

życie - człowiek - dzieło - myśli

Lang
Lang

Ilia
Gringolts

James
Macmillan

Jonathan
Plowright

Plácido Domingo
w Walkirii

Cecília Bartoli

Muzyka21 do kupienia w salonach EMPIK, kioskach RUCHu, sklepach muzycznych i w prenumeracie (szczegóły poniżej)

Prenumerata Muzyka21 w cenie 84 zł za 12 numerów:

- wpłata na konto:

Wydawnictwo Muzyczne Acte Préalable Sp. z o. o.

ING Bank Śląski o. Warszawa, nr rachunku: 61 10501025 1000002271710861

- kartą kredytową: <http://prenumerata.home.pl>

- za zaliczeniem pocztowym

zamówienie należy przesłać na adres Redakcji na kartce pocztowej lub e-mailem

Wydawnictwo Muzyczne Acte Préalable, Muzyka21, skr. poczt. 71, 02-800 Warszawa 93

www.muzyka21.com, e-mail: muzyka21@terra.pl

Opera Krakowska - instytucja kultury Województwa Małopolskiego
The Kraków Opera - Cultural Institution of Małopolska Regional Government

Sponsorzy:

Sponsor Opery Krakowskiej

BANK BPH

BANK PBK

Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA

ORBIS
HOTEL CRACOVIA

Holiday Inn®

KRAKÓW

ul. Grodzka 39, tel. 422 60 61
www.caruso.pl

Patronat medialny:

DZIENNIK POLSKI

TYGODNIK POWSZECHNY

Muzyka21

OPERA KRAKOWSKA

ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków
tel.: (48 12) 628 91 01, fax: (48 12) 628 91 03
e-mail: opera@opera.krakow.pl
www.opera.krakow.pl

SPRZEDAŻ I REZERWACJA BILETÓW

TICKETS AND RESERVATIONS

KASY BILETOWE (prowadzą sprzedaż na wszystkie spektakle)
BOX OFFICE (tickets sold for all performances)

SCENA OPEROWA

Teatr im. J. Słowackiego, pl. św. Ducha 1

kasa czynna:

poniedziałek, piątek, sobota: 10.00 – 13.00, 16.00–19.00

wtorek, środa, czwartek : 13.00–18.00

niedziela: 12.00–19.00

tel.: (48 12) 421 16 30

SCENA przy ul. Lubicz 48

kasa czynna:

od wtorku do piątku: 10.00–13.00, 16.00–19.00

sobota: 16.00–19.00 (gdy jest spektakl)

10.00–14.00 (gdy nie ma spektaklu)

tel.: (48 12) 421 42 00

OPERA STAGE

Teatr im. J. Słowackiego, Plac Św. Ducha 1

Box Office: Monday, Friday, Saturday: 10 a.m. – 1 p.m., 4 p.m. – 7 p.m.

Tuesday, Wednesday, Thursday: 1 p.m. – 6 p.m.

Sunday: 12 noon – 7 p.m.

Tel.: (48 12) 421 16 30

STAGE at 48, Lubicz Street

Box Office: Tuesday-Friday: 10 a.m. – 1 p.m., 4 p.m. – 7 p.m.

Saturday: 4 p.m. – 7 p.m. (performance days)

10 a.m. – 2 p.m. (other days)

Tel.: (48 12) 421 42 00

REZERWACJA

Biuro Obsługi Widza (rezerwacja biletów zbiorowych)

czynne od poniedziałku do piątku w godz. 8.00–16.00

tel.: (48 12) 628 91 13, 628 91 15, fax: (48 12) 628 91 11

e-mail: bilety@opera.krakow.pl

Internetowa sprzedaż biletów www.cbilet.pl

RESERVATIONS

Group tickets: Biuro Obsługi Widza

Monday-Friday: 8 a.m. – 4 p.m.

Tel.: (48 12) 628 91 13, 628 91 15, fax: (48 12) 628 91 11

e-mail: bilety@opera.krakow.pl

On-line ticket sales: www.cbilet.pl

Redakcja programu/Edited by

Katarzyna Brykiewicz

Tłumaczenie/Translation

Henryk Zwolski

Opracowanie graficzne, skład i łamanie/Artwork, composition and layout

Dariusz z... Bębnowski

Ilustracje - projekty kostiumów Ekkeharda Kröhna

Illustrations - Ekkehard Kröhn's Costumes Designs

Druk/Printed by Drukarnia M8

BPH PBK SA WSPIERA POLSKĄ KULTURĘ

Po przedstawieniu mówiła, że zostanie aktorką.

Po wystawie chciała być malarką.

Wczoraj byliśmy na koncercie...

Internet: www.bphpbk.pl

Infolinia: 0 801 321 321

(koszt jak za połączenie lokalne)

